

Farní

zpravodaj

2 / 2020

Farnost Štramberk

Milí farníci,

prázdniny jsou tady a s nimi i kýžený odpočinek. Je čas na práci a je čas na dovolenou. Čas na studium a čas na prázdniny. Obojí je dobré a Bohem chtěné. Ať vám tedy Bůh žehná, chrání vás a provází svou pomocí a milostí na vašich dovolených a prázdninách. Po nich pak s novou chutí a odhodláním se zase pusťte do svých studií a práce. Ať se vám nepříhodí nic zlého a Duch Boží ať vás vede a ve vás přebývá.

Pokoj a dobro vám přeje

o. Vladimír

VÝSLEDKY SBÍREK

Účel	Štramberk	Závišice
Na potřeby farnosti – 5/2020	21 592,- Kč	1 025,- Kč
Na splácení půjčky na opravu farního kostela	30 700,- Kč	6 387,- Kč
Diecézní sbírka - na pomoc pronásledovaným křesťanům	13 217,- Kč	7 115,- Kč
Na Diecézní charitu	12 672,- Kč	3 839,- Kč

UBYTOVÁNÍ NA FAŘE

Po koronavirové pauze bylo naplno zprovozněno ubytování na faře. Ubytování bylo řádně zkolaudováno a farnost má na provozování ubytování vyřízenou živnost. Nyní už jen zbývá se modlit za to, aby se ubytování dařilo a také, aby současný tým měl dostatek síly a vytrvalosti vše zvládat. Pokud se ubytování bude dařit, chtěli bychom výtěžek použít na nutnou rekonstrukci fary. Můžete pomoci nejen modlitbou, ale také tím, že budete ubytování sami propagovat.

Zde je pár základních informací k ubytování:

- kapacita až 20 osob, 7 postelí,
- 3x WC, 1x sprchový kout,
- 1 velká vybavená kuchyně,
- 2 místnosti + šatna,
- ke hrám i odpočinku je k dispozici amfiteátr.

Více informací o faře, fotografie ubytování i obsazenost zjistíte na webových stránkách stramberk.farnost.cz

Kontakt: Nikola Petrášová

telefon: +420 604 752 995

e-mail: NikolaPetrasova@seznam.cz

Dominik David, o. Vladimír

DĚTSKÝ KOUTEK

Drazí farníci,

mnozí jste si jistě všimli dětského koutku v kostele. Je to nabídka pro neposedné děti. V případě potřeby zklidnění svých nejmenších mohou se tam během mše svaté uchýlit v doprovodu rodičů. Ve staré zповědnici je vak s různými dětskými potřebami. Dospělí lidé ať do tohoto prostoru prosím nechodí a tím udělají pro děti a jejich rodiče prostor. Místo na stání či sezení při mši svaté v kostele prosím využijte

jinde. Je ho tam dost. Vznikem tohoto koutku se tak chce předejít nejen hluku, ale i tomu, aby rodiče brali své nejmenší děti na kůr. A zde bych rád podotkl, abyste s malými dětmi na kůr už nechodili. Nerad bych se dožil nějakého pádu dítěte z kůru či okna dolů na zem.

Děkuji za pochopení.

o. Vladimír

PLÁNOVANÉ AKCE VE FARNOSTI

Cyrilometodějská pouť v Závišicích

Všechny srdečně zveme na poutní mši svatou v neděli **5. července 2020 v 10:00 hodin** a na svátostné požehnání **od 15:00 hodin** doprovázené místní scholou v kostele sv. Cyrila a Metoděje v Závišicích.

Výstava fotografií „Člověk a víra“

Člověk a Víra ve spolupráci s Římskokatolickou farností Štramberk Vás srdečně zvou na výstavu velkoformátových fotografií Člověk a Víra, která se uskuteční **od neděle 28. června až do 2. srpna 2020** v kostele sv. Jana Nepomuckého ve Štramberku.

Otevírací doba: Út - Ne 10:00-17:00 hodin

Vstup zdarma.

Mariánská pobožnost v závišických Pasekách

Zveme vás na tradiční pouť k panně Marii v Závišicích – Pasekách. Uskuteční se v neděli **9. srpna 2020**, bohoslužba slova začne ve **14:30 hodin** u kapličky.

K ZAMYŠLENÍ

Milí farníci,

buďme k sobě ohleduplní. Příznivý průběh situace s koronavirem u nás je důvodem k vděčnosti, ale ne k lhostejnosti a rizikovému chování. To, že mnoho lidí nosí roušku pod nosem nebo vůbec, neznámá, že to musíme dělat také. Zvláště, když nedodržujeme rozestupy v kostele.

Také bychom mohli úklidovým skupinám zjednodušit úklid tím, že si odneseme různé knihy, kancionály, kapesníčky atd., které leží v lavicích. Snad by se mohly schovávat jinde, chápu, že staří lidé mají problém nosit dosti těžký kancionál. Mohla by se pak uklízet a desinfikovat i tato místa. Pokud si vždy poctivě vydesinfikujeme ruce při příchodu, domnívám se, že by stačilo vydesinfikovat vše 1x týdně v neděli. Vždyť desinfekce taky něco stojí a buďme rádi, že je k mání.

Dále se chci podělit o svůj dojem z nouzového stavu. Děti světa se chovali prozíravěji než děti světla. V době, kdy každá kadeřnice nebo obchodník, restauratér již bojovali o svou živnost, jsme my jen trpně čekali, až nám budou povoleny bohoslužby. Zlobím se na naše biskupy, že nebyli ráznější.

Jakoby na tom nezáleželo. Celou dobu jsme mohli chodit pro chléb těla do obchodů, ale chléb pro duši nám byl zapovídán. Jako zdravotník nejsem pro zvyšování rizik, ale při zodpovědném chování jsme jistě mohli do kostelů dříve.

Modleme se tedy za ústup této pandemie ve světě a doufejme, že i další průběh u nás bude příznivý. Nikdo to nemůže předvídat, protože situace je zcela nová.

Jana Bajerová

DIECÉZE JE JAKO LOŤ S POSÁDKOU

Rozhovor s biskupem Martinem Davidem, který je novým apoštolským administrátorem.

Novým apoštolským administrátorem ostravsko-opavské diecéze se stal dosavadní pomocný biskup Martin David. Ten převzal většinu pravomocí současného biskupa Františka Václava Lobkowicze.

Postupně jste se v církevní hierarchii propracoval až na biskupa. Jaká to je funkce? Dala by se připodobnit k někomu ve světském životě?

Asi bych se trochu vymezil vůči tomu, jak jste řekl, že jsem se propracoval církevní hierarchií. Nijak cíleně jsem se nepropracovával. Po studiích, v roce 2000, jsem nastoupil na místo kaplana, tedy duchovního, který se ještě stále musí spoustu věcí naučit, do Opavy, k velice moudrému a váženému děkanovi Josefu Veselému. Po dvou letech jsem byl jmenován na první samostatné místo, do Stěbořic. V roce 2008 si mě zavolal biskup František Lobkowicz, že by mě potřeboval jako generálního vikáře, což je zástupce biskupa, někdy se také říká druhé já biskupa, zástupce biskupství...

... je to ten výkonný člověk, který se stará o chod církve?

Ano. Kdybych to přirovnal v civilní rovině, na úrovni krajského úřadu nebo statutárního města, tak je to první náměstek.

Nebo tajemník?

V jedné osobě. V podstatě obojí. Je to první náměstek, který má statutární pravomoce, a zároveň to je ředitel toho úřadu. Generální vikář je ředitelem biskupství, toho týmu lidí, který zde pracuje.

To bylo v roce 2008. Byl jste tehdy "mladý a nadějný", jak se říká? Víte proč vás tehdy biskup oslovil?

To je spíše otázka na něj, mi, proč mě oslovil, nikdy neřekl. Bránil jsem se tomu. Myslel jsem, že jsem na to příliš mladý, že se musím ještě

hodně učit. Ale on si stál za svým. Tak jsem tady před dvanácti lety nastoupil.

Nakolik jde u generálního vikáře o práci ekonomickou a nakolik duchovní?

Zahrnuje obě roviny. Jak složky ekonomické a hospodářské, tak duchovní neboli pastorační. Máme tady centra, která se věnují třeba mládeži, rodinám, vyučování a mají na starosti školy, ale i odbor ekonomický či majetkový.

A pak přišel rok 2017...

To byl biskup František vážně nemocný a začal se hledat pomocný biskup. Na pohřbu pana kardinála Vlka v Praze mne oslovil apoštolský nuncius a řekl mi, že se papež rozhodl jmenovat pomocným biskupem ostravsko-opavské diecéze mě.

Tušil jste to?

To, že se pomocný biskup hledá, se vědělo, bylo to opravdu potřeba, síly pana biskupa byly kvůli nemoci velice omezené. To, že bych to mohl být já, jsem si připouštěl, ale nijak vážně jsem se tím nezabýval.

Vy jste se teď stal klasickým biskupem a jste v té funkci dva, nebo je to jinak?

Nestal jsem se klasickým, přesněji diecézním biskupem, ale apoštolským administrátorem, což je funkce v jistém smyslu mimořádná.

Biskupem ale jste.

Biskupem jsem od roku 2017.

Čili teď jde o vaše funkční zařazení, podobně jako tomu je v armádě?

V podstatě ano. Jde o zařazení ve funkci, kterou jako biskup zastávám. Také kněz může zastávat různé funkce. Může být kaplanem, farářem, děkanem. Biskup může být pomocným biskupem, diecézním biskupem, těch možností je více. Například v Římě jsou biskupové, kteří nemají vlastní diecézi, jsou součástí struktur vatikánské kurie.

Jaký je tedy rozdíl mezi vaší současnou pozicí a biskupem? Pomocným biskupem už předpokládám, nejste.

Nejsem pomocným biskupem, od 1. června jsem byl papežem jmenován apoštolským administrátorem diecéze. Papež do jmenování napsal krásné zdůvodnění: "Protože diecézní biskup František Václav Lobkowicz je schopen vykonávat úřad biskupa jen s velkými obtížemi, jmenuji vás apoštolským administrátorem diecéze." Nejsem tedy biskupem diecézním, tím je stále biskup František. Ale to břemeno řízení diecéze je nyní na mně.

Kým je vlastně v církevní hierarchii biskup?

Biskup je člověk, jemuž je papežem svěřena správa části církve na území, kterému se říká diecéze. Kdybychom měli biskupa přirovnat k někomu v civilní rovině, byl by to hejtman Moravskoslezského kraje.

Ale není tady česká vláda, která je nad hejtmánem.

To není, každý biskup je podřízen přímo papeži.

Čili, řečeno vojenskou terminologií, je biskup Lobkowicz velitelem útvaru a vy náčelníkem štábu?

To není úplně přesný příměr. Takový se ostatně hledá velice těžko. V obvyklé situaci to přirovnání odpovídá. Biskup je velitelem útvaru a vikář náčelníkem štábu, případně je zde ta paralela s prvním náměstkem. Ale tady v této mimořádné situaci k tomu civilní paralelu neumím najít.

Velitel je zraněn a část pravomocí přechází na náčelníka štábu?

Možná. Je to tak, že jsem převzal část řídicích pravomocí. Raději bych to ale přirovnal k lodi. Diecéze je loď, která má svou posádku a někdo stojí u kormidla. A stát tam není vždy jednoduché, vyžaduje to nějakou sílu. Teď jsme se s panem biskupem vystřídali u toho kormidla, ale stále se s ním budu domlouvat, kudy se má plout.

Je velký rozdíl mezi pozicí generálního vikáře a vaší současnou?

Apoštolský administrátor má plnou rozhodovací zodpovědnost, kterou generální vikář v takovém rozsahu nemá.

Vy jste přišel na biskupství v roce 2008. Mezitím církev získala zpět majetky, které jí byly ukradeny komunisty. Vrátil se vám velký majetek. Musel jste se doučovat ekonomii, abyste se o něj mohl starat?

Museli jsme se rychle zorientovat. Navracený majetek převzít a začít s ním hospodařit. Škarohlídi samozřejmě říkali, že to nezvládneme, ale když se ohlížím těch šest let zpátky, kdy se začal majetek vydávat, tak se nám podařilo rozjet třeba hospodaření na lesním majetku.

Bylo to těžké?

Vyžadovalo to seznámit se s hospodařením, sestavit tým lidí, kteří se o Biskupské lesy starají. Samozřejmě musíme počítat s vlivy přírody, jako je sucho nebo kůrovec...

Musel jste se hodně učit? Doplnoval jste si třeba ekonomické vzdělání?

To jsem si nedoplňoval, máme na to tým lidí, o které se vedení diecéze může opřít. A ten tým, který tady biskup František čtyřicet let budoval, je velice kvalitní.

Spolu s církevními restitucemi je tady i odluka církví od státu. Nakolik jste už dnes jako diecéze schopni fungovat samostatně ekonomicky? Nebo ještě státní příspěvek potřebujete, protože ty škody za 40 let komunismu jsou příliš velké?

My se aktuálně nacházíme v jakémsi přechodovém období, kdy je stále vyplácen snižující se příspěvek ze strany státu a my se stáváme více a více nezávislymi.

A jak se vám to daří?

Zatím se nám to daří, i když vlivy, jako třeba kůrovec nebo sucho, nás netěší.

Je hospodaření v lesích významnou částí vašeho hospodaření?

Ano. Lesní majetek je významný pilíř našeho hospodaření. Pak máme nějaké zemědělské pozemky, které pronajímáme, pronajímáme budovy, byty, ale lesy jsou nejvýznamnější.

Velkým tématem posledních dní je koronavirus. Nakolik se vás příchod pandemie dotkl?

Měl na nás obrovský dopad, stejně jako na chod celé společnosti. Církev je společenství a každé společenství stojí na setkávání lidí. Nejen při bohoslužbách, ale i při jiných aktivitách. A to všechno najednou bylo odštěněno, pozastaveno. A my jsme se museli v této situaci zorientovat.

Jak se vám to podařilo?

Jsem rád, že jsme na tuto situaci dokázali zareagovat. Kněží se naučili rychle fungovat jinak, začali například streamovat bohoslužby...

Je to velká změna?

Je to velká změna. Sloužit bohoslužbu před prázdným kostelem, kde stojí jen kamera nebo nějaký jiný elektronický přístroj, je špatně. Je to jako pro fotbalistu hrát před prázdným hledištěm. Znovu opakují. Církev je společenství. Kněz nepotřebuje diváky, ale spolu s věřícími potřebuje vytvářet společenství.

Bylo pro tyto přenosy nutné jakési "požehnání shůry"? Aby byla taková bohoslužba na dálku pro věřící "opravdovou" bohoslužbou?

Bylo k tomu dáno zvláštní dovození, kdy bylo řečeno, že se za účast na nedělní bohoslužbě považuje i její sledování prostřednictvím médií.

Byla to novinka?

Ano. Taková situace tady, s možnostmi současné techniky, nikdy nebyla.

Bude v tom možné pokračovat, i když se situace uklidní? Například pro lidi, kteří se do kostela, třeba ze zdravotních důvodů, nedostanou?

Ty možnosti tady byly už před koronavirem. Ale nebyly tak rozšířené. Už před koronavirem byly přenosy mší svatých, díky koronaviru se tyto možnosti zmnožily. Víím o farnostech, které u toho chtějí zůstat, budou přenosy dále nabízet.

Změnil se nějak přístup lidí k církvi v době koronaviru?

O přenášené bohoslužby byl velký zájem. Podle některých kněží byl počet zhlédnutí větší, než kolik lidí mají v neděli v kostele. Takže ten zvýšený zájem tady určitě byl.

Koronavirus postavil na piedestal záchranáře, hasiče, lékaře. Ale byli tady i lidé v sociálních službách, o kterých se mnoho nemluvalo. Mezi nimi je například i hodně řádových sester a dalších věřících.

O práci v sociálních službách se teprve nyní začalo mluvit. Jak je to práce náročná a namáhavá. To, jak fungovali lidé v mnoha domovech pro seniory, jak nechodili domů, aby zabránili riziku zanesení nákazy, to je obdivuhodné. A je úplně jedno, jestli šlo o lidi věřící, nebo nevěřící. Za jejich osobní nasazení jim patří veliký dík a obdiv.

Kolik diecéze spravuje takových zařízení zaměřených na sociální péči?

To z hlavy neumím vyčíslit. Ale jako biskupství zřizujeme osmnáct oblastních Charit. Téměř každá Charita má nějaké obdobné zařízení, výjimečně není žádné, jinde ale jsou dvě, někdy i tři.

Ptám se na to proto, že součástí koronavirové krize byl i nedostatek ochranných pomůcek. Jak se vám je dařilo shánět?

Stavěli jsme se k tomu jako většina národa, začali jsme šít...

Rozstříhali jste ornáty?

Ne, ty jsme určitě nerozstříhali (směje se). Ale v mnoha Charitách se začaly šít roušky. Opavská Charita má i lasery, tak začala vyrábět ochranné štíty z plexiskla. Ukázalo se, že umíme být tvořiví, že se s tou situací umíme popasovat. V církvi se zvedla, stejně jako ve většině společnosti, obrovská vlna solidarity.

Kde byste chtěl, aby diecéze byla za pár let?

Vrátím se k obrazu lodi. Ta se tady plaví už několik let. Já chci u kormidla udržovat směr, který byl dán. Život může přinést situace, kdy se budeme muset rozhodovat, ale to základní nasměrování k Bohu

musí zůstat. Přál bych si, abychom byli Bohu o kousek blíž a nedělali Pánu Bohu ostudu.

Převzato: Mladá fronta Dnes, 5. 6. 2020

Autor: Darek Štalmach

MOJE VLASTNÍ BOJIŠTĚ **(druhá část)**

Jedná se o přednášku od s. Michaely Zych, která ji přednesla na setkání společnosti Modlitby Matek v Pardubicích.

Druhé cvičení

Ve společenství svatých vždy někdo bojuje místo druhého. Já jsem pokoušen proto, aby moje manželka byla zbavená těchto pokušení. Když si to uvědomíme, začneme také úplně jinak prožívat pokušení, bude mnohem snadnější přijímat je. (Proč třeba o. Pio byl tolik pokoušen ďáblem? Protože bral na sebe pokušení ostatních!! Bojoval místo nich!!!!) Nést pokušení mých blízkých!! Když jsem pokoušen, to znamená, že jsem současně spasen. „Odejmi pokušení a nikdo nebude spasen.“ Každý z nás má své bojiště. Je složeno z našich každodenních hříchů, hlavního zlovyku, našich zanedbání dobrého atd.

Pouštní otcové nazývali zlé myšlenky démony, protože podle Řeků je myšlenka jednou z duchovních realit. Kdo ovlivňuje duchovní reality? Buď anděl, nebo zlý duch. V naší mysli zraněné prvotním hříchem se odehrává vnitřní boj. Je třeba si to uvědomit, poznat své bojiště a do toho boji se svědomě zapojit. Náš život tu na zemi je bojem, který končí teprve v okamžiku naše smrti, kdy přejdeme do domu Otce.

Naše bitevní pole je složeno ze tří zlých myšlenek, ze tří démonů, se kterými bojujeme celý život. Proč ze tří? Protože také Ježíš byl pokoušen na poušti třemi pokušeními. Každý z nás má tyto tři démony, své tři „přátele“, kteří jdou s ním všude a jsou s ním vždy. Ti démoni bojují řádným způsobem a ne náhodně. Sv. Ignác z Loyoly

v „Duchovních cvičeních“ říká, že ďábel má strategii a nedělá nic náhodou. Také on bojuje podle svých pravidel – říká sv. Pavel. Podle Evagria jsou v nás tři démoni, kteří mají svá jména podle toho, co dělají. Ti démoni nám chtějí vzít Boží Slovo, které jsme slyšeli, abychom podle něj nemohli jednat, to znamená, překáží vůli a zabraňují nám udělat dobro, které bychom udělat chtěli.

Poznat ty tři hlavní myšlenky a dát jim správné, přesné jméno je velmi důležité, abychom nepracovali v duchovním životě nadarmo. Představme si, že naše srdce je jako dobře opevněný hrad nebo dům. Uvnitř bydlí s námi také skrytý nepřítel, který v noci – nebo když nebdíme – jde otevřít dveře druhovi. Toho démona můžeme nazvat „sabotérem“. On je vždy v našem domě, vždy. Komu otevírá dveře? Otevírá je druhému démonovi: démonovi „nájezdníkovi“, který už čeká venku a sotva mu sabotér otevře, hned vchází a loupi poklad ctnosti a dobrých skutků, které bychom mohli udělat. Nájezdník je vždy venku, kolem nás, připraven vejít dovnitř. Pak se ráno probudíme a vidíme, že nás někdo okradl. My si často neuvědomujeme přítomnosti démona sabotéra v nás, protože ho nepoznáváme. Co děláme tehdy, když zjistíme krádež? Jsme zoufalí, sedneme a pláčeme a staráme se jen o sebe. A tehdy se objevuje, přichází k nám třetí démon a třetí zlá myšlenka, „falešný potěšitel“, který předstírá, že chce pozvednout náladu nějakým levným bonbonem a říká nám: „chudáku, nedělej si starosti, není to tak špatné, udělej takhle...“

Tyto tři demony reprezentují sedm hlavních hříchů: pýcha, lakomství, závist, hněv, smilstvo, nestřídmost v jídle a pití, lenost. Každý z nás vede vnitřní boj podle toho, co prožil ve svém životě, podle životní historie.

Ted' nějaký konkrétní příklad, abychom to lépe pochopili:

V mém srdci je duch pýchy (sabotér). Když nedokážu mít pravdu, vzniká ve mně hněv proti mým kamarádům (nájezdník). Po výbuchu hněvu se utěšuji tím, že jím jako šílenec a zároveň podporuji zlozvyk nestřídmosti v jídle a pití (falešný potěšitel).

Jsem ovládán závistí (sabotér). Z tohoto důvodu se často dostávám do smutku. Protože si často opakuji, že nemám to, co si přece zaslужuji (nájezdník). Vyčerpaný (oslabený) takovým uvažováním, utěšují se tím, že si nakupím věci zbytečné a podléhám lakomství (falešný potěšitel).

Mám v sobě sabotéra chlubitosti, to znamená že odkud si pamatuji, už od dětství (možná jsem tak prostě byla vychována rodiči) musím slyšet jak jsem šikovná, prostě mám takovou potřebu. Démon chlubitosti je sabotérem, který bydlí ve mně a svými požadavky, nároky otvírá dveře druhému démonovi. Když toužím po tom, aby mně druzí chválili, a to nedostávám, co se tehdy děje? Kdo přichází ukrást můj vnitřní pokoj? Hněv (nájezdník). Protože ostatní si ani nevšimli, jak jsem šikovná, kolik mám ctností atd. Je samozřejmé, že chlubitost a hněv okrade srdce člověka a nechává je v bezútěšnosti. Nikdo z nás po dnu plném hněvu se necítí dobře. Proto přichází démon potěšení, ale bohužel falešného potěšení a říká nám: to nestojí za to, aby ses rozčilovala, hněvala jenom proto, že ostatní si ani nevšimli tvých ctností a darů, dej si něco víc k jídlu... Démon nestřídmosti v jídle a pití.

Démonem sabotérem ve mně je démon pýchy, pýchy, kterou chápeme jako nadvládu, že třeba mé ideje, nápady jsou nejlepší ze všech. Pýcha, která potřebuje vždy mít pravdu, která potřebuje být vždy více milovaná než ostatní třeba kvůli svým skvělým radám atd. Když mám toho démona, tak si myslím, že musím vždy mít pravdu já. Ale na štěstí to v životě není tak, aby někdo pořád, opravdu pořád měl pravdu. Každý z nás se přece občas splete atd. Druzí také přece neexistují proto, aby přiznávali, že já mám pravdu. Jakmile moje pýcha bude frustrovaná, budu smutná, budu si říkat třeba: „nikdo mě neposlouchá, neváží si mé rady...“ atd. Proto budu smutná a to je démon nájezdník: smutek. A na konec přichází falešný potěšitel: dnes večer si dejme víno a pijeme 5 skleniček vína. Pak se objevuje zlozvyk nestřídmosti. Nebo nikdo neposlouchá, tak si půjdu koupit pěkný svetr. Mám už asi 8, ale když si jej koupím, cítím se lépe.

Démonem sabotérem ve mně je démon závidí. Když vidím, že ostatní jsou považováni za více důležité než já, zlobím se. Hle démon nájezdník: hněv. Hněv má velkou sílu. Vůbec hříchy, hřešení vyžaduje od nás hodně energii. Představte si jak musí být náročné žít ve hněvu celý týden, nebo měsíc, nebo ještě déle. Když sv. Pavel v Ga 5 píše o skutcích těla, používá slovo skutek, to je něco, co děláme, co potřebuje naši energii, je náročné, není jednoduché, nerodí se samo. Žít se závidí je opravdu náročné. Plody Ducha Sv. jsou opakem, plody se přijímá, sbírá... Hněv, zlobím se, že si mně druzí neváží jak by měli, jak si to podle svého názoru zasloužím, nerozpoznávají mé talenty, dary, to znamená, že nemám přízeň, tak se potěším a dívám se tři hodiny na televize nebo internet.

Tito tři démoni působí v nás pořád a my si toho často ani nevšimneme. Všimněte si – a je to opravdu velmi důležitá věc – že falešným potěшитelem je skoro vždy, opravdu skoro vždy nějaké vlastnění, to znamená: nestřídmost, smilstvo, lakomství (touha mít co nejvíc věci). Obvykle je falešný potěšitel jedním z těchto tří zlovyků. Je třeba dělat hluboké zpytování svědomí k pochopení této skutečnosti. Je důležité vědět, že existuje struktura založená na těchto třech myšlenkách/démonech: jeden je vždy ve mně, druhý vždy čeká venku připravený vejít a třetí se mi vždy nabídne jako pohlazení, potěšení, ale falešné.

Tito tři démoni/myšlenky – které pochází ze sedmi hlavních hříchů – jsou složeny a koordinovány v srdci každého jiným způsobem. Musíme je poznat a pak bojovat především s kořenem, to znamená s démonem sabotérem. Je samozřejmé, že nemáme bojovat s falešným potěшитelem, protože to bude stejně k ničemu. Pokud sabotér bude zkrocen (i když nebude zcela vyloučen), tehdy vyřadí z bojiště další dva demony.

Abychom mohli bojovat, je třeba znát protivníka, vědět kdo jím je!!!! Proto to bude cvičení pro vás – které není jednoduché – poznat své tři demony, kteří už jsou léta ve vašem nitru. Prostě pojmenovat sabotéra, který je ve mně, svého nájezdníka a svého falešného potěšitele. Můžete

si udělat to cvičení od konce, to znamená od falešného potěšitele. Tak to možná bude pro Vás snadnější. Protože to lze snaze vidět, projevuje se to na venek a vidíme hned příklad v obžerství, sexualitě, lakomství, zdrženlivosti očí... atd. Podívejte se od konce: kdy jsem smutný, rozzlobený, co nejčastěji dělám? A ještě jedna důležitá věc: pro pouštní otce smutek a strach byly stejná věc, nerozlišovali to. Problémem není to, že se objevují ti dva démoni: falešný potěšitel a nájezdník. To není problém, že oni přicházejí, problémem je ten sabotér, který je ve mně vždy. Když si nejsme vědomi kdo je sabotérem a ani to, že sabotér je v nás, tehdy vynakládáme hodně času a energie na boj s dvěma ostatními a nevidíme změny. A nevidíme ji nikdy, protože je třeba chytit hlavního protivníka, chytit sabotéra, který je v nás. To cvičení není vůbec jednoduché, ale je velmi, opravdu velmi užitečné. Je to velká milost poznat tyto věci, velká milost Boží. Sv. Isaak z Ninivy říkal: „Kdo zná své vlastní hříchy, je větší než ten, kdo křísí mrtvé“. Když rozpoznám ty tři demony, kteří se spolu přátelí, hned si všimnu: „aha, teď jsem smutná, tak dej si pozor, proto, že přijde falešný potěšitel“, to znamená, poznávám, že hned se objeví to a to. Proto se můžu vrátit zpět a zamyslet nad tím, kdo ve mně otevřel dveře tomu smutku, kdo je sabotérem bydlícím ve mně. Obvykle je sabotér démon vážný jako třeba pýcha. Když se seznámíme s těmito věcmi, potom už rozpoznáváme jejich působení.

A co je krásné v tom všem? Že když už poznáme své tři demony a jejich strategie, můžeme se jim vysmát. Existuje krásný příběh ze života sv. Ignáce z Loyoly, který on sám pak popsal. Když se rozhodl žít jako mnich, přišly k němu myšlenky, že nezvládne 30 let žít v umrtvování, postit se atd. To byla pro něj hrůza. Sv. Ignác chtěl až kvůli tomu spáchat sebevraždu, ale na konec objevil, od koho jsou ty myšlenky a zvítězil nad nimi velmi jednoduše. Sv. Ignác říká démonovi toto: „ty mi říkáš, že nezvládnou takový život přes 30 let? Ale přece já ani nevím, jestli zítra ještě budu žít na této zemi, proč se mám tedy bát toho, že za 5 let ten mnišský život nezvládnou????“ Anebo humoristický příběh ze života sv. Antonína Velkého. Do konce jeho života utočili na

něj mnozí démoni. Antonín jím řekl: „vy jste velmi slabí, opravdu velmi slabí“. Démoni se ptají: „ale proč? Nejsme slabí. Proč si myslíš, že jsme slabí?“ Sv. A.: „Protože kdybyste byli silní, tak by stačilo, aby přišel ke mně jeden a přišlo vás tady tolik. Vůbec nejste silní, jste velmi slabí.“ To je humor pouštních otců. Proč jsou tři démoni, proč nestačil jeden sabotér, aby nás porazil? Protože démoni jsou slabí, nejsou vůbec silní. My z nich máme strach, ale sv. Ignác – asi v druhé zásadě rozlišování – říká, že velkým tajemstvím démonů je věřit, že jsou nepřemožitelní, neporazitelní. To není pravda. Kdyby opravdu byli silní, stačil by jeden sabotér. Zkuste se proto nad tím zamyslet a udělat to cvičení, protože poznání těchto věcí (těch tří démonů v nás) bude opravdu velkým pokrokem v duchovním životě, velkým, a moc nám to pomůže.

TŘÍ DÉMONI/MYŠLENKY		
„sabotér“	„nájezdník“	„falešný potěšitel“

Zaslala: Ludmila Petrášová

PODĚKOVÁNÍ

Děkuji všem autorům a spolupracovníkům, kteří se podíleli svými příspěvky na tomto farním zpravodaji. Jsou to:

o. Vladimír, Jana Bajerová, Eva Davidová, Dominik David, Václav Najzar, Ludmila Petrášová

Sazba: Petra Davidová

Další číslo vyjde předběžně v neděli **6. září 2020**. Uzávěrka bude ve středu 26. srpna 2020. Toto číslo vyšlo v neděli 28. června 2020.

Pokud máte články, materiály nebo tipy, co by se mohlo ve farním zpravodaji objevit, pošlete je prosím na e-mail dominik.d@centrum.cz .